

Hallituksen esitys eduskunnalle tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Saksan kanssa tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Saksan kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi helmikuussa 2016 tehdyn sopimuksen.

Sopimus rakentuu eräin poikkeuksin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimalle malliverosopimukselle. Sopimus sisältää määräyksiä, joilla toiselle sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovutettava käyttämästä verolainsäädäntöönsä perustuvaa verottamisoikeuttaan tai muulla tavoin myönnettävä huojennus verosta, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältetään. Lisäksi sopimuksessa on muun muassa syrjäntäkieltoa ja verotietojen vaihtoa koskevia määräyksiä.

Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Lain on tarkoitus tulla voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT	3
1 NYKYTILA	3
2 ESITYKSEN TALOUDELLISET VAIKUTUKSET.....	4
3 ASIAN VALMISTELU	6
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	7
1 SOPIMUKSEN SISÄLTÖ.....	7
2 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT	12
3 VOIMAANTULO.....	13
4 EDUSKUNNAN SUOSTUMUKSEN TARPEELLISUUS JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS	13
LAKIEHDOTUS	15
Laki tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Saksan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.....	15
SOPIMUSTEKSTI	16
PÖYTÄKIRJA.....	45

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Suomen ja Saksan välillä on tällä hetkellä voimassa Suomen Tasavallan ja Saksan Liittotasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja sekä eräitä muita veroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 1979 tehty sopimus (SopS 18/1982). Sopimusta sovellettiin Suomessa ensimmäisen kerran vuodelta 1983 toimitetussa verotuksessa.

Maiden välillä on myös voimassa Suomen Tasavallan ja Saksan Valtakunnan välillä veroasi-oissa annettavasta oikeussuojasta ja oikeusavusta 25 päivänä syyskuuta 1935 tehty sopimus (SopS 4/1936), jota on sovellettu ensimmäisen kerran vuonna 1936.

Kaksinkertaisen verotuksen välttämisen alalla, OECD:n malliverosopimuksessa ja verotietojenvaihdossa tapahtuneen kehityksen johdosta on Saksan kanssa voimassa olevaa verosopimusta pidettävä vanhentuneena ja siten tarkistusta kaipaavana. Lisäksi sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen on sekä Suomen että Saksan verolainsäädäntöön tehty olennaisia muutoksia. Näistä syistä uuden sopimuksen tekeminen Saksan kanssa on ollut tarkoituksenmukaista.

Suomella on voimassa oleva laaja verosopimus, jossa määrätään lähes kaikista OECD:n malliverosopimuksen tekstissä käsitellyistä asioista, seuraavien 75 valtion kanssa: Alankomaat (SopS 84/1997 ja 31/1998), Arabiemiraattien liitto (SopS 90/1997 ja 32/1998), Argentiina (SopS 85/1996), Armenia (SopS 120/2007 ja 31/2008), Australia (SopS 91/2007 ja 32/2008), Azerbaidžhan (SopS 94/2006), Barbados (SopS 79/1992 ja 58/2013), Belgia (SopS 66/1978, 54/1997 ja 13/2014), Bosnia-Hertsegovina (SopS 60/1987 ja 75/2005), Brasilia (SopS 92/1997 ja 33/1998), Bulgaria (SopS 11/1986), Egypti (SopS 12/1966 ja 56/1976), Espanja (SopS 67/1968, 14/1974, 39/1974, 109/1991 ja 74/1992; HE 5/2016), Etelä-Afrikka (SopS 78/1995 ja 4/1996), Filippiinit (SopS 60/1981), Georgia (SopS 76/2008), Indonesia (SopS 4/1989), Intia (SopS 58/2010), Irlanti (SopS 88/1993), Islanti (SopS 26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008 ja 43/2009), Iso-Britannia (SopS 2/1970, 31/1974, 26/1981, 8/1987, 2/1992, 75/1992 ja 63/1997), Israel (SopS 90/1998), Italia (SopS 55/1983), Itävalta (SopS 18/2001 ja 95/2011), Japani (SopS 43/1972, 111/1991 ja 76/1992), Kanada (SopS 2/2007), Kazakstan (SopS 85/2010), Kiina (SopS 104/2010), Kirgistan (SopS 14/2004), Korean tasavalta (SopS 75/1981), Kosovo (SopS 60/1987 ja 1/2012), Kreikka (SopS 58/1981), Kroatia (SopS 60/1987 ja 34/1995), Kypros (SopS 40/2013), Latvia (SopS 92/1993), Liettua (SopS 94/1993), Luxemburg (SopS 18/1983, 60/1992 ja 62/2010), Makedonia (SopS 23/2002), Malesia (SopS 16/1986), Malta (SopS 82/2001), Marokko (SopS 18/2013), Meksiko (SopS 65/1998), Moldova (SopS 92/2008), Montenegro (SopS 60/1987 ja 45/2007), Norja (SopS 26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008 ja 43/2009), Pakistan (SopS 15/1996), Portugali (SopS 27/1971), Puola (SopS 21/2010), Ranska (SopS 8/1972 ja 5 /1976), Romania (SopS 7/2000), Ruotsi (SopS 26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008 ja 43/2009), Saksa (SopS 18/1982), Sambia (SopS 28/1985), Serbia (SopS 60/1987 ja 70/2001), Singapore (SopS 115/2002, 38/2003 ja 41/2010), Slovakia (SopS 28/2000), Slovenia (SopS 70/2004), Sri Lanka (SopS 20/1984), Sveitsi (SopS 90/1993, 92/2006, 122/2010 ja 14/2013), Tadžikistan (SopS 72/2013), Tansania (SopS 70/1978), Tanska (mukaan lukien Färsaaret; SopS 26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008 ja 43/2009), Thaimaa (SopS 28/1986), Tsekki (SopS 80/1995 ja 5/1996), Turkki (SopS 49/2012), Ukraina (SopS 82/1995 ja 6/1996), Unkari (SopS 51/1981), Uruguay (SopS 16/2013), Uusi Seelanti (SopS 49/1984 ja 16/1988), Uzbekistan (SopS 104/1999), Valko-Venäjä (SopS 84/2008), Venäjä (SopS 110/2002), Vietnam (SopS 112/2002 ja 64/2003), Viro (SopS 96/1993) ja Yhdysvallat (SopS 2/1991 ja 3/2008).

Suomella on voimassa olevat sopimukset, jotka tiedonvaihdon lisäksi koskevat luonnollisten henkilöiden ja laivoja tai ilma-aluksia kansainvälisessä liikenteessä käyttävien yritysten kaksinkertaisen verotuksen välttämistä ja keskinäistä sopimusmenettelyä etuyhteisyritysten tulon oikaisemisen yhteydessä, kuuden alueen kanssa: Bermuda (SopS 87/2009), Brittiläiset Neitsytsaaret (SopS 59/2011), Caymansaaret (SopS 34/2010), Guernsey (SopS 47 ja 84/2009), Jersey (SopS 78/2009) ja Mansaari (SopS 74/2008).

Suomella on voimassa olevat sopimukset, jotka tiedonvaihdon lisäksi koskevat osinkoa ja kiinteän toimipaikan tuloa, Alankomaiden Antillien (SopS 63/2011) ja Aruban (SopS 65/2011) kanssa.

Suomella on voimassa oleva sopimus kansainvälisestä kuljetustoiminnasta saadun tulon vapauttamisesta verosta Yhdysvaltain kanssa (SopS 20/1988) ja voimassa oleva sopimus verosäännösten kansainvälisen noudattamisen parantamiseksi ja FATCA:n toteuttamiseksi Yhdysvaltain kanssa (SopS 155/2015), voimassa oleva sopimus ilma-aluksen käyttämisestä saadun tulon kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Hongkongin kanssa (SopS 125/2008) ja voimassa oleva sopimus kansainvälisen ilmakuljetusliiketoiminnan (sen liiketulon) vastavuoroisesta vapauttamisesta eräistä veroista Kiinan kanssa (SopS 117/2006).

Suomella on voimassa oleva kulttuuri-instituuteille vastavuoroisesti myönnettäviä verohelpotuksia koskeva sopimus Italian kanssa (SopS 33/1974). Sopimusta sovelletaan myös tulo- ja omaisuusveroihin.

Suomella on voimassa oleva sopimus erityisistä määräyksistä (tulon ja varallisuuden) kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi rakennettaessa rajasilloja ym. Norjan kanssa (SopS 54/1993).

2 Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen tarkoituksesta johtuu, että sopimusvaltio ja muut sopimuksessa tarkoitettujen verojen saajat eivät käytä verottamisoikeuttaan sopimuksessa määrätyissä tapauksissa tai että ne sopimuksessa edellytetyllä tavalla muutoin myöntävät huojausta verosta. Sopimusmääräysten soveltaminen merkitsee Suomessa sitä, että valtio ja kunnat sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat luopuvat vähäisestä osasta verotulojaan, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältettäisiin.

Nykyisen sopimuksen mukaan osingon bruttomäärästä voidaan verottaa osingonmaksajayhtiön asuinvaltiossa (osingon lähdevaltiossa) seuraavilla enimmäisverokannoilla: 10 prosenttia, jos saaja on yhtiö (mutta ei yhtymä), joka välittömästi hallitsee vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta (suorasijoitusosinko), 25 prosenttia, jos saaja hiljainen osakas (stiller Gesellschafter) ja 15 prosenttia muissa tapauksissa (portfolio-osinko). Uusi sopimus alentaa 10 prosentin verokannan 5 prosenttiin, jos osingonsaaja ja samalla osinkoetuuden omistaja on yhtiö (eräin poikkeuksin), joka välittömästi omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta. Muulloin verokanta on enintään 15 prosenttia. Seurauksena on, että Suomesta Saksaan maksettavasta osingosta saatava lähdeverotuotto alenee. Alempi lähdeverokanta ei kuitenkaan tosiasiallisesti vaikuta verotuottoon, koska suorasijoitusosinko on jo lähdeverovapaa eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2011/96/EU perusteella. Portfolioosingon verokannassa ei tapahdu muutosta. Osingosta saatava lähdeverotuotto ei näin ollen muutu. Saksaan maksettiin vuonna 2014 emotytäryhtiödirektiivin tai verosopimuksen määräysten mukaista suorasijoitusosinkoa 147 248 472,24 euroa, josta kannettiin veroa (lähdeveroa) 45 502,64 euroa, osinkoa hallintarekisteröityjen osakkeiden perusteella 124 317 732,65 euroa,

josta kannettiin veroa 18 268 574,90 euroa, muuta osinkoa 38 469 873,72 euroa, josta kannettiin veroa 521 991,61 euroa ja lopulliselle saajalle maksettua osinkoa, jonka lähdeveroa maksaja on oikaissut, 2 072 339,75 euroa, josta kannettiin veroa 211 869,65 euroa. Yhteensä osinko oli 312 108 418,36 euroa ja kannettu vero 19 047 938,80 euroa.

Sekä nykyisen että uuden sopimuksen mukaan korkoa verotetaan vain sen saajan asuinvaltiossa. Suomi ei useimmissa tapauksissa peri Saksaan maksetusta korosta lähdeveroa, koska rajoitetusti verovelvollinen (ulkomailla asuva henkilö) ei ole verovelvollinen täältä saamastaan korkotulosta tuloverolain (1535/1992) 9 §:n 2 momentin mukaan. Yhtiöiden välinen korko on lähdeverovapaa myös eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2003/49/EY (korko-rojaltidirektiivi) perusteella (25 prosentin vähimmäispääoma- tai äänivaltaisuus). Saksaan maksettiin vuonna 2014 säästödirektiiviin liittyvää korkoa 251 542,15 euroa, josta kannettiin lähdeveroa 382,10 euroa, talletuskorkoa 384 723,18 euroa, josta kannettiin veroa 0,10 euroa, muuta korkoa 4 436 861,99 euroa, josta kannettiin veroa 4 152,82 euroa ja joukkovelkakirjalainan korkoa tai jälkimarkkinahyvitystä 39 965 335,22 euroa, josta ei kannettu veroa.

Rojaltin enimmäisverokanta on nykyisen sopimuksen mukaan 5 prosenttia. Yhtiöiden välinen rojalti on lähdeverovapaa korko-rojaltidirektiivin perusteella. Uudessa sopimuksessa siirrytään vain rojaltilin saajan asuinvaltiossa tapahtuvaan verotukseen. Suomi ei enää kanna lähdeveroa Suomesta Saksaan maksettavasta rojaltilta, mikä vähentää verotuottoa, mutta toisaalta myöskään Saksa ei enää kanna lähdeveroa eikä Suomella siis enää ole hyvittämisvelvollisuutta, mikä lisää verotuottoa. Siirtyminen asuinvaltion yksinomaiseen verotusoikeuteen ei todennäköisesti kuitenkaan vaikuta merkittävästi verotuottoon. Saksaan maksettiin vuonna 2014 rojaltilta 17 343 193,98 euroa, josta kannettiin lähdeveroa 753 003,39 euroa.

Sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle maksetusta aikaisempaan epäitsenäiseen työhön perustuvasta eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä verotetaan nykyisen sopimuksen 18 artiklan mukaan vain tässä henkilön asuinvaltiossa. Määrät, jotka tällainen henkilö saa toisen sopimusvaltion lakisääteisen sosiaalivakuutuksen perusteella, ovat kuitenkin vapaat verosta tämän henkilön asuinvaltiossa ja niitä voidaan verottaa lähdevaltiossa. Uuden sopimuksen eläkkeitä koskeva 17 artikla laajentaa lähdevaltion verotusoikeutta, joten verotuotto voi kasvaa.

Suomesta vuonna 2014 Saksaan maksetut eläkkeet

Eläkelaji	Yhteissumma € (suoritusten lukumäärä)	Ennakonpidätys € (suoritusten lukumäärä)
1. Julkisyhteisön maksama työeläke	2 473 325,21 (666)	237 530,73 (109)
2. Muu sosiaaliturvalainsäädäntöön perustuva työeläke	5 583 534,20 (1 385)	619 932,20 (197)
3. Kansaneläke tms. ja valtionkonttorin maksama muu kuin työeläke	1 881 692,07 (1 796)	7 389,40 (48)
4. Sosiaaliturvalainsäädäntöön perustumaton eläke	424 836,41 (66)	602,60 (7)
5. Muu kuin 1–4 tai 6 kohdan eläke	66 024,06 (16)	27,96 (1)

6. Pääomatuloa oleva ostettu, ei-työperusteinen eläke	2 725,52 (5)	90,96 (1)
Yhteensä	10 432 137,47 (3 268)	865 482,89 (363)

Suomesta Saksaan vuonna 2014 maksettujen muiden tulojen (palkka, sijoitus- tai henkilöstö-rahasto-osuus, työkorvaus, johtajanpalkkio, työsuhdeoptio, taiteilijan tai urheilijan saama korvaus, muu tulo, kuten stipendi tai vakuutuskorvaus) määrä oli 12 642 691,43 euroa (lähdevero 2 115 422,05 euroa), josta noin 77 prosenttia oli palkkoja, henkilörahaston rahasto-osuuksia ja työkorvauksia.

Yleisesti voidaan sanoa, että verotuotto voi jonkin verran kasvaa ja lähinnä eläkkeiden osalta.

3 Asian valmistelu

Sopimusta koskevat neuvottelut käytiin Helsingissä syyskuussa 2010, jolloin neuvottelujen päätteeksi parafoitiin englanninkielinen sopimusluonnos. Sen jälkeen sopimusluonnosta on eräiltä osin muutettu sähköpostitse.

Suomen- ja saksankieliset sopimukset allekirjoitettiin Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2016.

Sopimus noudattaa pääasiallisesti OECD:n laatimaa mallia kahdenkeskiseksi verosopimukseksi (OECD:n mallisopimus). Merkittävimmät poikkeamat tästä mallista ovat seuraavat: luovutusvoiton, työtulon, taiteilijan tai urheilijan saaman tulon, opiskelijan tai harjoittelijan saaman tulon, eläkkeen ja julkisesta palveluksesta saadun tulon verotus.

Suomi soveltaa kaksinkertaisen verotuksen poistamisessa hyvitysmenetelmää päämenetelmään. Saksa soveltaa sekä hyvitys- että vapautusmenetelmää.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Sopimuksen sisältö

Nykyisessä sopimuksessa on monia yhtymien verotusta koskevia määräyksiä. Uudesta sopimuksessa niitä ei enää ole.

1 artikla. *Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt.* Artiklassa määritetään ne henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan. Sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa. Artikla on OECD:n mallisopimuksen 1 artiklan mukainen.

Sanonta sopimusvaltiossa asuva henkilö määritellään 4 artiklassa.

Eräissä tapauksissa sopimusta voidaan soveltaa myös kolmannessa valtiossa asuvaan henkilöön. Syrjäntäkieltoa koskevan 22 artiklan määräykset ja tiedonvaihtoa koskevan 24 artiklan mukaan vaihdettavat tiedot voivat nimittäin koskea henkilöitä, jotka eivät asu kummassakaan sopimusvaltiossa.

2 artikla. *Sopimuksen piiriin kuuluvat verot.* Artiklassa määritellään ja mainitaan ne verot, joihin sopimusta sovelletaan. Varallisuusvero on jätetty pois, koska sopimusvaltiot eivät sitä enää kannu eikä kaksinkertaista varallisuusverotusta siis voi syntyä.

3—5 artikla. *Yleiset määritelmät. Kotipaikka. Kiinteä toimipaikka.* Artikloissa määritellään eräät sopimuksessa esiintyvät sanonnat. Artiklat ovat pääosin OECD:n mallisopimuksen 3—5 artiklan mukaiset. Niihin on tehty vain vähäisiä muutoksia.

Sopimuksen 3 artiklassa on yleisiä määritelmiä. Määritelmiä on myös muissa artikloissa. Esimerkiksi sanonnat osinko, korko ja rojalti määritellään näiden tulolajien verotusta käsittelevissä artikloissa (10—12 artikla).

Sanonta sopimusvaltiossa asuva henkilö määritellään 4 artiklassa, jossa mainitaan myös valtio, paikallisviranomais ja julkisyhteisö. Oikeushenkilön kaksoisasumistilanteessa oikea asuinpaikka ratkaistaan OECD:n mallisopimuksen mukaisesti tosiasiallisen johdon sijaintipaikan perusteella (3 kappale).

Sanonta kiinteä toimipaikka, joka määritellään 5 artiklassa, liittyy erityisesti liike-tulon verotusta koskevan 7 artiklan soveltamiseen. Määritelmä vastaa OECD:n mallisopimuksen 5 artiklan määräyksiä.

6 artikla. *Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo.* Kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa omaisuus on. Tällaiseen tuloon rinnastetaan artiklan mukaan muun muassa tulo, joka saadaan kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun yhteisöosuuden perusteella hallitun huoneiston käytöstä tai vuokralleannosta. Niin ollen voidaan esimerkiksi tuloa, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa osakehuoneistonsa vuokralleannosta, verottaa Suomessa.

Artiklaa on muutettu vain vähäisiltä osin. Artikla vastaa pääosin OECD:n mallisopimuksen 6 artiklaa.

7 artikla. *Liiketulo.* Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta liike-tulosta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa vain, jos yritys harjoittaa toimintaansa tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta. Käsite kiinteä toimipaikka määritellään 5 artiklassa. Liiketuloa,

josta kiinteän toimipaikan sijaintivaltio voi verottaa, on vain tulo, joka on luettava kuuluvaksi kyseiseen kiinteään toimipaikkaan (1 kappale). Jos liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen sopimuksen muissa artikloissa, siihen sovelletaan sitä koskevia erityismääräyksiä (7 kappale). Artikla on sen OECD:n mallisopimuksen 7 artiklan version mukainen, joka oli mallisopimuksessa vielä 21 päivänä heinäkuuta 2010.

8 artikla. *Merenkulku ja ilmakuljetus.* Artikla on merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadun tulon osalta poikkeus 7 artiklan määräyksiin. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainvälisestä merenkulusta tai ilmakuljetuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, silloinkin kun tulo on luettava kuuluvaksi kiinteään toimipaikkaan, joka yrityksellä on toisessa sopimusvaltiossa (1 kappale).

Artikla vastaa pääosin OECD:n mallisopimuksen 8 artiklaa.

9 artikla. *Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset.* Etuyhteydessä keskenään olevien yritysten saamaa tuloa saadaan artiklan mukaan oikaista, jos perusteetonta voitonsiirtoa voidaan osoittaa tapahtuneen. Suomessa tällä määräyksellä on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 31 §:n soveltamisen kannalta.

Artiklaa on muutettu ja se vastaa OECD:n mallisopimuksen 9 artiklaa.

10 artikla. *Osinko.* Osingosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon saaja asuu (1 kappale).

Jos Saksassa asuvan yhtiön maksaman osingon saaja on Suomessa asuva yhtiö, osinko on kuitenkin Suomessa vapautettu verosta, jos tämä suomalainen yhtiö hallitsee välittömästi vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä (21 artiklan 2 kappaleen b kohta). Nykyisen sopimuksen mukaan (23 artiklan 3 kappale) osinko on verovapaa siltä osin kuin se Suomen verolainsäädännön mukaan olisi verovapaa, jos sekä maksaja että saaja olisivat Suomessa asuvia.

Osingosta voidaan 2 kappaleen mukaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu (lähdevaltio). Maksimiverokanta on nykyisen 10 prosentin sijasta 5 prosenttia (osingon kokonaismäärästä), jos osingonsaaja ja samalla osinkoetuuden omistaja on yhtiö, joka suoraan omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta (2 kappaleen a kohta). Muutoin vero saa edelleen olla enintään 15 prosenttia (2 kappaleen b kohta). Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan näitä rajoituksia (4 kappale), jos osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan.

Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan näissä tapauksissa Suomessa veronhyvityksellä 21 artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

Artikla vastaa OECD:n mallisopimuksen 10 artiklaa suurelta osin.

Pöytäkirjan 1 kohdan määräyksen mukaan osinkoja ja korkoja voidaan 10 ja 11 artiklan estämättä verottaa sopimusvaltiossa, josta ne kertyvät, jos ne perustuvat voitto-osuuteen oikeuttaisiin oikeuksiin tai saamisiin, mukaan lukien hiljaisen osakkaan (stiller Gesellschafter) siinä ominaisuudessaan osakkuudestaan saama tulo, tai tulo lainasta, jonka korko on sidottu lainanottajan voittoon (partiarisches Darlehen), tai voitto-osuuteen oikeuttavista obligaatioista (Gewinnobligationen) Saksan liittotasavallan vero-oikeuden tarkoittamassa merkityksessä ja ovat vähennyskelpoisia osinkojen tai korkojen velallisen voittoa määritettäessä.

Pöytäkirjan 2 kohdassa on Saksaa koskeva määräys, jonka mukaan se voi pidättää sisäisen lainsäädännön mukaisella verokannalla lähdeveron, joka on verovelvollisen hakemuksesta palautettava, jos sopimus alentaa sitä tai se raukeaa.

11 artikla. *Korko.* OECD:n mallisopimuksesta poiketen verotetaan korosta sekä nykyisen että uuden sopimuksen mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa koron saaja asuu, jos tämä henkilö on korkoetuuden omistaja (1 kappale).

Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan 1 kappaletta, jos koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan (3 kappaletta).

Pöytäkirjan 1 kohdan määräyksen mukaan osinkoja ja korkoja voidaan 10 ja 11 artiklan estämättä verottaa sopimusvaltiossa, josta ne kertyvät, jos ne perustuvat voitto-osuuteen oikeuttaisiin oikeuksiin tai saamisiin, mukaan lukien hiljaisen osakkaan (stiller Gesellschafter) siinä ominaisuudessaan osakkuudestaan saama tulo, tai tulo lainasta, jonka korko on sidottu lainanottajan voittoon (partiarisches Darlehen), tai voitto-osuuteen oikeuttavista obligaatioista (Gewinnobligationen) Saksan liittotasavallan vero-oikeuden tarkoittamassa merkityksessä ja ovat vähennyskelpoisia osinkojen tai korkojen velallisen voittoa määritettäessä.

Pöytäkirjan 2 kohdassa on Saksaa koskeva määräys, jonka mukaan se voi pidättää sisäisen lainsäädännön mukaisella verokannalla lähdeveron, joka on verovelvollisen hakemuksesta palautettava, jos sopimus alentaa sitä tai se raukeaa.

12 artikla. Rojalti. Rojaltista voidaan nykyisen sopimuksen mukaan verottaa sekä rojaltin saajan asuinvaltiossa että rojaltin lähdevaltiossa. Maksimiverokanta on 5 prosenttia.

Uuden sopimuksen mukaan ja OECD:n mallisopimuksen 12 artiklan mukaisesti rojaltista verotetaan vain sen saajan asunvaltiossa. Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan tätä rajoitusta, jos rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan (3 kappale). Rojaltista, joka maksetaan kiinteän omaisuuden käyttöoikeudesta, sekä kaivoksen tai muiden luonnon varojen hyväksikäytöstä verotetaan 6 artiklan mukaan.

Artikla ei enää koske suorituksia, jotka saadaan korvauksena teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käyttämisestä tai käyttöoikeudesta (leasing).

Pöytäkirjan 2 kohdassa on Saksaa koskeva määräys, jonka mukaan se voi pidättää sisäisen lainsäädännön mukaisella verokannalla lähdeveron, joka on verovelvollisen hakemuksesta palautettava, jos sopimus alentaa sitä tai se raukeaa.

13 artikla. Luovutusvoitto. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on (1 kappale). Samaa periaatetta sovelletaan sellaisen yhtiön osakkeisiin tai osuuksiin, jonka varoista enemmän kuin 50 prosenttia koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (2 kappale). Esimerkiksi myyntivoitosta, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa osakehuoneistonsa luovutuksesta, voidaan verottaa Suomessa.

Jos sopimusvaltiossa asuvalla henkilöllä on toisessa sopimusvaltiossa kiintä toimipaikka, toimipaikan ja sen liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa eli toimipaikan sijaintivaltiossa (3 kappale).

Myyntivoitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainvälisessä liikenteessä käytetyn laivan, ilma-aluksen tai niiden käyttöön liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä sopimusvaltiossa eli yrityksen asuinvaltiossa (4 kappale).

Voitosta, joka saadaan sellaisen omaisuuden luovutuksesta, jota ei tarkoiteta 1—4 kappaleessa, verotetaan vain luovuttajan asuinvaltiossa (5 kappale).

Jos luonnollinen henkilö on asunut sopimusvaltiossa vähintään viisi vuotta ja hänestä on sitten tullut toisessa sopimusvaltiossa asuva, 5 kappale ei kuitenkaan estä ensiksi mainittua valtiota verottamasta siellä kotipaikan omaavan yhtiön osakkeiden arvonnoususta kansallisten lakiansa mukaisesti ajalta, jolloin henkilö asui siinä valtiossa. Toinen valtio ei saa myöhempää arvonnousua määrittäessään ottaa huomioon ensiksi mainitussa valtiossa verotettua arvonnousua (6 kappale). Samankaltainen mutta suppeampi määräys on nykyisen sopimuksen 5 kappaleessa.

Nämä määräykset eivät merkittävästi muuta nykyisen sopimuksen määräyksiä ja vastaavat pääosin OECD:n mallisopimuksen 13 artiklaa tai sen kommentaaria.

14—16 artikla. *Työtulo. Johtajanpalkkio. Taiteilijat ja urheilijat.* Työtuloa mukaan lukien työvoiman vuokrauksen puitteissa suoritetusta työstä saatu hyvitys (14 artikla), johtajanpalkkiota (15 artikla) sekä taiteilijoita ja urheilijoita (16 artikla) koskevat määräykset ovat eräin liissäyksiin ja poikkeuksiin OECD:n mallisopimuksen 15—17 artiklan ja Suomen verosopimuksiinsa noudattaman käytännön mukaiset.

Pöytäkirjan 3 kohdan mukaan hallintoneuvosto käsittää kaikki muut samanlaisia tehtäviä suorittavat elimet (15 artikla).

17 artikla. *Eläkkeet, elinkorot ja samanluonteiset maksut.* Yksityiseen palvelukseen perustuvaa eläkettä, muuta samanluonteista hyvitystä ja elinkorkoa verotetaan vain eläkkeensaajan asuinvaltiossa (1 kappale).

Sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan perusteella maksettua eläkettä, esimerkiksi Suomen TEL-eläkettä, ja muuta samanluonteista hyvitystä voidaan kuitenkin, 1 kappaleen estämättä ja jos ei 18 artiklan 2 kappaleesta (eläke julkisen palveluksen perusteella) muuta johdu, verottaa tässä valtiossa eli lähdevaltiossa (2 kappale).

Myös artiklan 3 kappale on poikkeus artiklan 1 kappaleeseen. Sen soveltaminen edellyttää, ettei artiklan 2 kappaleen (sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan perusteella maksettu eläke) tai 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu. Artiklan 3 kappaleen mukaan sopimusvaltiosta kertyvää eläkettä, muuta samanluonteista hyvitystä tai elinkorkoa voidaan verottaa tässä valtiossa. Lopputuloksena on, että myös tällaista eläkettä, hyvitystä ja elinkorkoa voidaan verottaa Suomessa, kun niitä maksetaan Saksassa asuvalle henkilölle.

Pöytäkirjan 4 kohdan mukaan sopimusvaltion ei katsota olevan estynyt käyttämästä 17 artiklan 3 kappaleen mukaista verottamisoikeuttaan myöskään silloin, kun niistä maksuista, jotka tuottavat oikeuden eläkkeeseen, muuhun samanluonteiseen hyvitykseen tai elinkorkoon, on siinä sopimusvaltiossa annettu veronhuojennus, tai kun eläkevakuutus on otettu siinä sopimusvaltiossa (siitä riippumatta, mistä eläke, muu samanluonteinen hyvitys tai elinkorko maksetaan). Kohta on otettu pöytäkirjaan Saksan aloitteesta.

Maksuista, jotka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle korvauksena poliittisesta vainosta tai sotatoimista (mukaan lukien sotakorvausmaksut) tai ase- tai siviilipalveluksesta tai rikoksesta, rokotuksesta tai samanluonteisesta tapahtumasta johtuvasta vääryydestä tai vahingosta, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa eli lähdevaltiossa. Samanlainen mutta suppeampi määräys on nykyisen sopimuksen 18 artiklan 2 kappaleen toisessa virkkeessä.

Uusien määräysten voidaan katsoa lähinnä selkeyttävän voimassa olevan sopimuksen vastaavaa artiklaa (18 artikla). Ne vastaavat OECD:n mallisopimuksen 18 artiklan kommentaarin vaihtoehtoisia määräyksiä.

18 artikla. *Julkinen palvelus.* Julkisesta palveluksesta saatua palkkaa tai muuta sellaista hyvitystä verotetaan 1 kappaleen a kohdan mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jonka (tai jonka osan, paikallisviranomaisen tai julkisoikeudellisen oikeushenkilön) palveluksessa henkilö on. Vastaava sääntö koskee 2 kappaleen a kohdan mukaan tällaiseen palvelukseen perustuvaa eläkettä. Artiklan 1 kappaleen b kohdassa ja 2 kappaleen b kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa palkkaa, muuta hyvitystä ja eläkettä verotetaan kuitenkin vain saajan kotivaltiossa. Näitä tuloja verotetaan 3 kappaleen mukaan kuitenkin työtuloa, johtajanpalkkiota, taiteilijoita ja urheilijoita ja eläkettä koskevien 14—17 artiklan mukaan, jos ne maksetaan jonkin 3 kappaleessa mainitun julkisen vallan yksikön harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

Uuden sopimuksen 18 artiklan 4 kappaleen mukaan eräitä saksalaisia laitoksia pidetään julkisoikeudellisina oikeushenkilöinä. Kappaleiden 1 ja 2 määräyksiä sovelletaan näille laitoksille suoritetusta työstä luonnolliselle henkilölle maksettuun palkkaan ja muuhun hyvitykseen ja eläkkeeseen. Jos hyvitystä ei veroteta siinä valtiossa, jossa laitos on perustettu, sovelletaan 14 artiklaa (Työtulo). Toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia muiden samankaltaisten laitosten maksaman hyvityksen vastaavasta kohtelusta. Samankaltainen mutta suppeampi määräys on nykyisen sopimuksen 19 artiklan 4 kappaleessa.

Artiklaa ei ole merkittävästi muutettu. Artikla vastaa suurelta osin OECD:n mallisopimuksen 19 artiklaa.

19 artikla. *Opiskelijat ja harjoittelijat.* Artiklassa on määräyksiä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden saamien tulojen verovapaudesta eräissä tapauksissa. Artikla vastaa pääosin OECD:n mallisopimuksen 20 artiklaa eikä siihen ole tehty merkittäviä muutoksia.

20 artikla. *Muu tulo.* Tuloa, jota ei käsitellä 6—19 artiklassa, verotetaan vain tulon saajan asuinvaltiossa (1 kappale).

Artikla vastaa OECD:n mallisopimuksen 21 artiklaa.

21 artikla. *Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen.* Suomi käyttää kaksinkertaisen verotuksen poistamisessa päämenetelmänä hyvitysmenetelmää. Suomea koskeva 2 kappaleen a kohta rakentuu sille periaatteelle, että tulon saajaa verotetaan Suomessa (sen ollessa asuinvaltio) myös sellaisesta tulosta, josta sopimuksen mukaan voidaan verottaa Saksassa (lähdevaltio). Suomessa maksettavasta verosta vähennetään kuitenkin vero, joka sopimuksen mukaisesti on maksettu samasta tulosta Saksassa. Kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta on lisäksi voimassa, mitä kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetussa laissa (1552/1995) säädetään. Suomi soveltaa vapautusmenetelmää osinkoon 2 kappaleen b kohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

Saksa käyttää sekä vapautus- että hyvitysmenetelmää (1 kappale).

22—24 artikla. *Syrjintäkielto. Keskinäinen sopimusmenettely. Tietojen vaihtaminen.* Syrjintäkielto (22 artikla) ja tietojen vaihtaminen (24 artikla) koskevat kaikenlaatuisia veroja. Artiklat 22 ja 23 (Keskinäinen sopimusmenettely) ovat OECD:n mallisopimuksen 24 ja 25 artiklan mukaiset.

Artikla 24 artikla on mallisopimuksen 26 artiklan mukainen. Pöytäkirjan 5 ja 6 kohdassa on sitä koskevia Saksan aloitteesta pöytäkirjaan otettuja määräyksiä. Kohdan 5 mukaan tiedot vastaanottavan sopimusvaltio saa ilmaista tiedot verovelvolliselle ja hänen oikeudellisille neuvonantajilleen virallisen syyttäjän tutkintamenettelyn yhteydessä. Kohdan 6 määräysten aiheina ovat tietojen käyttötapa ja saavutettujen tulosten ilmoittaminen, toimet sen varmistamiseksi, että tiedot ovat tarkkoja ja välttämättömiä ja oikeassa suhteessa siihen tarkoitukseen, johon ne annetaan, epätarkkojen tietojen tai perusteetta annettujen tietojen oikaisu tai tuhoaminen, kyseisen henkilön oikeus saada hakemuksesta tieto hänestä vaihdetuista tiedoista ja niiden käyttötarkoituksesta, vaihdettujen tietojen tuhoaminen, velvollisuus pitää kirjaa annetuista ja vastaanotetuista tiedoista ja velvollisuus suojata tiedot luvaton käsittelyä, muuttamista tai paljastamista vastaan. Nämä määräykset vastaavat yleisiä henkilötietojen käsittelyä koskevia periaatteita.

25 artikla. *Sopimuksen soveltaminen erityisissä tapauksissa.* Tämän Saksan aloitteesta sopimukseen otetun artiklan mukaan sopimusvaltio saa soveltaa veron kiertämisen tai välttämisen estämistä koskevia kansallisia oikeussäännöksiään. Nykyisen sopimuksen pöytäkirjan 6 kohdassa on samankaltainen määräys.

Pöytäkirjan 7 kohdan mukaan OECD:n malliverosopimuksen 1 artiklan kommentaarin 7—12 kappale huomioon ottaen sopimusta ei voida tulkita niin, että se estäisi sopimusvaltiota soveltamasta veron kiertämisen ja veron välttämisen estämistä koskevia sisäisiä oikeussäännöksiään, jos niitä käytetään sellaisten järjestelyjen kyseenalaistamiseen, jotka ovat sopimuksen väärinkäyttöä.

26 artikla. *Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet.* Diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäseniä koskevat määräykset vastaavat OECD:n mallisopimuksen 28 artiklan määräyksiä.

27 artikla. *Pöytäkirja.* Sopimuksen pöytäkirja on artiklan mukaan sopimuksen olennainen osa.

28 artikla. *Voimaantulo.* Artikla sisältää sopimuksen voimaantulomääräykset.

29 artikla. *Päättyminen.* Artikla sisältää sopimuksen päättymistä koskevat määräykset. Sopimuksen on määrä olla voimassa toistaiseksi.

2 Lakiehdotuksen perustelut

Perustuslain 95 §:n 1 momentissa edellytetään, että kansainvälisen velvoitteen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset saatetaan valtiosisäisesti voimaan erityisellä voimaansaattamislaillla.

Esitys sisältää ehdotuksen laiksi tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Saksan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

1 §. Lakiehdotuksen 1 §:llä saatetaan voimaan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset.

2 §. Sopimuksen muiden määräysten voimaan saattamisesta ja lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Laki on tarkoitus saattaa voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

3 Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan kolmekymmentä päivää ratifiointiasiakirjojen vaihtamisajankohdan jälkeen. Voimaantulon jälkeen sopimusta sovelletaan Suomessa lähdeveron osalta voimaantulovuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen saatavaan tuloon ja muiden tuloverojen osalta voimaantulovuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta määrättyihin veroihin. Saksassa sopimusta sovelletaan lähdeveron osalta voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen maksettuihin määriin ja muiden verojen osalta voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verokausilta kannettaviin määriin.

Suomen Tasavallan ja Saksan Valtakunnan välillä veroasioissa annettavasta oikeussuojasta ja oikeusavusta 25 päivänä syyskuuta 1935 tehty sopimus ja Suomen Tasavallan ja Saksan Liittotasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja sekä eräitä muita veroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 1979 tehty sopimus lakkaavat olemasta voimassa uuden sopimuksen tullessa voimaan. Niiden määräysten soveltamista jatketaan siihen asti, kun uusi sopimus tulee sovellettavaksi. Niiden määräysten soveltamista jatketaan kaikkiin niihin verotapauksiin, jotka ovat olleet olemassa ennen uuden sopimuksen voimaantuloa.

4 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja säätämisjärjestys

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä.

Sopimuksen tulon verottamista koskevat 6—20 artikla ja pöytäkirjan 1—4 ja 7 kappale, joissa määrätään tulon verottamisoikeuden jaosta tai kansallisen veron alentamisesta taikka siitä vapauttamisesta, sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

Sopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeva 21 artikla, erityisiä määräyksiä koskevat 22—26 artikla ja pöytäkirjan 5 ja 6 kohta sisältävät joko suoraan tai välillisesti verotukseen liittyviä määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan. Myös näiltä osin sopimuksen määräykset edellyttävät eduskunnan hyväksymistä.

Sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset eivät ole sellaisia, jotka edellyttäisivät perustuslain 94 §:n 2 momentissa tarkoitettua säätämisjärjestystä. Esitykseen sisältyvä lakiehdotus voidaan siten hyväksyä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään,

että eduskunta hyväksyisi tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Suomen tasavallan ja Saksan liittotasavallan välillä Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2016 tehdyn sopimuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Saksan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Suomen tasavallan ja Saksan liittotasavallan välillä Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2016 tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Sopimuksen muiden määräysten voimaansaattamisesta ja tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2016

Pääministeri

Juha Sipilä

Valtiovarainministeri Alexander Stubb

SOPIMUS

**SUOMEN TASAVALLAN JA SAKSAN
LIITTOTASAVALLAN VÄLILLÄ TULO-
VEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN
VEROTUKSEN VÄLTÄMISEKSI
JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄ-
MISEKSI**

Suomen tasavalta ja Saksan liittotasavalta,
jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja
koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttä-
miseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin,
jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmis-
sa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perus-
teella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään
sopimusvaltion, osavaltion tai sopimusvalti-
on tai osavaltion valtiollisen osan tai paikal-
lisviranomaisen lukuun, riippumatta siitä,
millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina
pidetään kaikkia kokonaistulon tai tulon osan
perusteella suoritettavia veroja, niihin luet-
tuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovu-
tuksesta saadun voiton perusteella suoritetta-
vat verot, yrityksen maksamien palkkojen
yhteenlasketun määrän perusteella suoritetta-
vat verot sekä arvonnousun perusteella suori-
tettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin
sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Saksan liittotasavallassa

ABKOMMEN

**ZWISCHEN DER REPUBLIK FINNLAND
UND DER BUNDESREPUBLIK
DEUTSCHLAND ZUR VERMEIDUNG
DER DOPPELBESTEuerung UND ZUR
VERHINDERUNG DER STEUERVER-
KÜRZUNG AUF DEM GEBIET DER
STEUERN VOM EINKOMMEN**

Die Republik Finnland und die Bundesre-
publik Deutschland

von dem Wunsch geleitet, ein Abkommen
zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und
zur Verhinderung der Steuerverkürzung auf
dem Gebiet der Steuern vom Einkommen zu
schließen

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

Unter das Abkommen fallende Personen

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in
einem Vertragsstaat oder in beiden Vertrags-
staaten ansässig sind.

Artikel 2

Unter das Abkommen fallende Steuern

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht
auf die Art der Erhebung, für Steuern vom
Einkommen, die für Rechnung eines Ver-
tragsstaats, eines seiner Länder oder einer
Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder
Landes erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen gelten al-
le Steuern, die vom Gesamteinkommen oder
von Teilen des Einkommens erhoben wer-
den, einschließlich der Steuern vom Gewinn
aus der Veräußerung beweglichen oder un-
beweglichen Vermögens, der Lohnsummen-
steuern sowie der Steuern vom Vermögens-
zuwachs.

(3) Zu den zurzeit bestehenden Steuern, für
die das Abkommen gilt, gehören

a) in der Bundesrepublik Deutschland

1) tulovero (Einkommensteuer),
2) yhteisövero (Körperschaftsteuer) ja
3) elinkeinovero (Gewerbsteuer)
mukaan luettuina siitä kannettavat lisämaksut
(jäljempänä "Saksan vero");

b) Suomen tasavallassa
1) valtion tuloverot,

2) yhteisöjen tulovero,

3) kunnallisvero,

4) kirkollisvero,

5) korkotulon lähdevero ja

6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero

(jäljempänä "Suomen vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Tässä sopimuksessa, jollei asiayhteydestä muuta johdu:

a) sanonnat "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Saksan liittotasavaltaa tai Suomen tasavaltaa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

b) "Saksan liittotasavalta" tarkoittaa Saksan liittotasavallan aluetta samoin kuin aluemeeren rajoittuvan merenpohjan, sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevan vesimassan aluetta, jolla Saksan liittotasavalta kansainvälisen oikeuden ja kansallisen lainsäädäntönsä

1) die Einkommensteuer,
2) die Körperschaftsteuer und
3) die Gewerbesteuer
einschließlich der hierauf erhobenen Zuschläge
(im Folgenden als "deutsche Steuer" bezeichnet);

b) in der Republik Finnland

1) die staatlichen Einkommensteuern (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna),

2) die Körperschaftsteuer (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund),

3) die Gemeindesteuer (kunnallisvero; kommunalskatten),

4) die Kirchensteuer (kirkollisvero; kyrkoskatten),

5) die im Abzugsweg auf Zinsen erhobene Steuer (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst) und

6) die im Abzugsweg auf das Einkommen beschränkt Steuerpflichtiger erhobene Steuer (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig)

(im Folgenden als "finnische Steuer" bezeichnet).

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen bedeutsamen Änderungen mit.

Artikel 3

Allgemeine Begriffsbestimmungen

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

a) bedeuten die Ausdrücke "ein Vertragsstaat" und "der andere Vertragsstaat" je nach dem Zusammenhang die Bundesrepublik Deutschland oder die Republik Finnland;

b) bedeutet der Ausdruck "Bundesrepublik Deutschland" das Hoheitsgebiet der Bundesrepublik Deutschland sowie das an das Küstenmeer angrenzende Gebiet des Meeresbodens, des Meeresuntergrunds und der darüber befindlichen Wassersäule, in dem die Bun-

mukaisesti käyttää suvereeneja oikeuksia ja tuomiovaltaa elollisten ja elottomien luonnonvarojen tutkimiseen, hyväksikäyttöön, suojelemiseen ja hoitoon;

c) "Suomen tasavalta" tarkoittaa Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomen tasavalta lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

d) sanonta "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

e) sanonta "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

f) sanontaa "yritys" sovelletaan kaikkeen liiketoiminnan harjoittamiseen;

g) sanonta "liiketoiminta" käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen;

h) sanonnat "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

i) sanonta "kansalainen" tarkoittaa:

1) Saksan liittotasavallan osalta

kaikkia saksalaisia Saksan liittotasavallan perustuslain tarkoittamassa merkityksessä ja kaikkia oikeushenkilöitä, yhtymiä ja yhteenliittymiä, jotka on muodostettu Saksassa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

2) Suomen tasavallan osalta

kaikkia luonnollisia henkilöitä, joilla on

desrepublik Deutschland in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht und ihren innerstaatlichen Rechtsvorschriften souveräne Rechte und Hoheitsbefugnisse zum Zwecke der Erforschung, Ausbeutung, Erhaltung und Bewirtschaftung der lebenden und nicht lebenden natürlichen Ressourcen ausübt;

c) bedeutet der Ausdruck "Republik Finnland" das Hoheitsgebiet der Republik Finnland sowie alle an die Hoheitsgewässer der Republik Finnland angrenzenden Gebiete, in denen die Republik Finnland ihre Rechte zur Erforschung und Ausbeutung der natürlichen Ressourcen des Meeresbodens, des Meeresuntergrunds und der darüber befindlichen Gewässer nach finnischem Recht und nach dem Völkerrecht ausüben darf;

d) umfasst der Ausdruck "Person" natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;

e) bedeutet der Ausdruck "Gesellschaft" juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;

f) bezieht sich der Ausdruck "Unternehmen" auf die Ausübung einer Geschäftstätigkeit;

g) schließt der Ausdruck "Geschäftstätigkeit" auch die Ausübung einer freiberuflichen oder sonstigen selbständigen Tätigkeit ein;

h) bedeuten die Ausdrücke "Unternehmen eines Vertragsstaats" und "Unternehmen des anderen Vertragsstaats", je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;

i) bedeutet der Ausdruck "Staatsangehöriger"

1) in Bezug auf die Bundesrepublik Deutschland

alle Deutschen im Sinne des Grundgesetzes für die Bundesrepublik Deutschland sowie alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in der Bundesrepublik Deutschland geltenden Recht errichtet worden sind;

2) in Bezug auf die Republik Finnland

alle natürlichen Personen, die die finnische

Suomen tasavallan kansalaisuus ja kaikkia oikeushenkilöitä, yhtymiä tai yhteenliittymiä, joka on muodostettu Suomen tasavallassa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

j) sanonta "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

k) sanonta "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Saksan liittotasavallassa liittovaltion valtiovarainministeriötä tai viranomaista, jolle se on delegoinut valtuutensa;

2) Suomen tasavallassa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

Staatsangehörigkeit besitzen, sowie alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in der Republik Finnland geltenden Recht errichtet worden sind;

j) bedeutet der Ausdruck "internationaler Verkehr" jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen eines Vertragsstaats betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;

k) bedeutet der Ausdruck "zuständige Behörde"

1) in der Bundesrepublik Deutschland das Bundesministerium der Finanzen oder die Behörde, an die es seine Befugnisse delegiert hat;

2) in der Republik Finnland das Finanzministerium, dessen bevollmächtigten Vertreter oder die vom Finanzministerium als zuständige Behörde benannte Behörde.

(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates für die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen asuinpaikan, pysyvän oleskelun, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen osavaltiot samoin kuin kaikki sopimusvaltion tai osavaltion valtiolliset osat ja paikallisviranomaiset ja kaikki julkisoikeudelliset yhteisöt. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista

Artikel 4

Ansässigkeit

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "eine in einem Vertragsstaat ansässige Person" eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort aufgrund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung, des Ortes ihrer Gründung (Eintragung) oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat, seine Länder sowie alle Gebietskörperschaften eines Vertragsstaats oder Landes und alle Körperschaften des öffentlichen Rechts. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in die-

lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen mukaan on kummassakin sopimusvaltiossa asuva, hänen kotipaikkansa määritetään seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijänsä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on kummankin valtion kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisellä sopimuksella.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) johdon sijaintipaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;

sem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:

a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);

b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;

c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;

d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5

Betriebsstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "Betriebsstätte" eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck "Betriebsstätte" umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,

e) työpajan; ja
f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahden toista kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastointiin, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastointiin, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevalle tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, joka ei ole sellainen itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta ja hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuutetaan siellä tavanomaisesti käyttää, tällä yrityksellä katsotaan 1 ja 2 kappaleen estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu

e) eine Werkstätte und
f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung natürlicher Ressourcen.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebsstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten:

a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;

b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;

c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;

d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;

e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;

f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter den Buchstaben a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

(5) Ist eine Person – mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 – für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, die-

sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tästä kiinteästä liikepaikasta kiinteää toimipaikkaa mainitun kappaleen mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä –, joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on. Sanonta käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; laivoja, veneitä ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaletta sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden vä-

se Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte machen.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck "unbewegliches Vermögen" hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen natürlichen Ressourcen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder

littömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuksiin omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralleannosta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaletta sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleesta muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanlaista toimintaa samojen tai samanlaisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrittäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuihin yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuu-

Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Berechtigt der Besitz von Aktien oder anderen Gesellschaftsanteilen den Inhaber dieser Aktien oder Gesellschaftsanteile zur Nutzung unbeweglichen Vermögens der Gesellschaft, können die Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art des Gebrauchs dieses Nutzungsrechts in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem das unbewegliche Vermögen liegt.

(5) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so können die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden

luvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, 2 kappale ei estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa näin menetelmällä; valitun jakomenetelmän on kuitenkin oltava sellainen, että lopputulos on tämän artiklan periaatteiden mukainen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävästä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräykseen.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa sanonta "tulo, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä", käsittää tulon:

a) satunnaisesta laivan tai ilma-aluksen vuokralleannosta bare-boat -ehdoin, ja

b) konttien (mukaan lukien perävaunut ja konttien kuljetukseen käytetty lisäkalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralleannosta,

jos nämä toiminnat kuuluvat laivojen tai ilma-alusten käyttämiseen kansainvälisessä liikenteessä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaletta sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu besteuenden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Aufgrund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8

Seeschifffahrt und Luftfahrt

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr können nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Im Sinne dieses Artikels beinhaltet der Begriff "Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen" auch die Gewinne aus der

a) gelegentlichen Vermietung von leeren Seeschiffen oder Luftfahrzeugen und

b) Nutzung, Wartung oder Vermietung von Containern (einschließlich Trailern und zugehöriger Ausstattung, die dem Transport der Container dienen),

wenn diese Tätigkeiten zum Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr gehören.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa:

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppaa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulo, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

Artikel 9

Verbundene Unternehmen

(1) Wenn

a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder

b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet – und entsprechend besteuert –, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor, wenn dieser andere Staat die Änderung für gerechtfertigt hält. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö (joka on muu kuin yhtymä tai saksalainen kiinteistösijoitusosakeyhtiö, deutsche REIT-Aktiengesellschaft), joka välittömästi omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;

b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä kaikissa muissa tapauksissa.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, "jouissance" -osakkeista tai -osuuksista, kaivososuuksista, perustajaosuuksista tai muista osuuksista, jotka eivät ole saamia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatavaa tuloa, jota voiton jakavan yhtiön asuinvaltion lainsäädännön mukaan kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa. Sanonta "osinko" käsittää Saksan liittotasavallassa sijoitusrahaston (Investmentvermögen) osakkuustodistusten perusteella tapahtuvan voitonjaon ja Suomen tasavallassa sijoitusrahaston osakkuustodistusten perusteella tapahtuvan voitonjaon.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaletta ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa

Artikel 10

Dividenden

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden können jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Dividenden im anderen Vertragsstaat ansässig ist, nicht übersteigen:

a) 5 Prozent des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft oder deutsche REIT-Aktiengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 10 Prozent des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;

b) 15 Prozent des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Dividenden" bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussscheinen oder Genussrechten, Kuxen, Gründeranteilen oder sonstigen Rechten (ausgenommen Forderungen) mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind. Der Ausdruck "Dividenden" umfasst in der Bundesrepublik Deutschland Ausschüttungen auf Anteilscheine an einem Investmentvermögen und in der Republik Finnland Ausschüttungen auf Anteilscheine an einem "Sijoitusrahasto; Placeringsfond".

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu

sovelletaan 7 artiklaa.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, tämä toinen valtio ei saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja jonka etuudenomistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei pidetä korkona tätä artiklaa sovellettaessa.

3. Tämän artiklan 1 kappaletta ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklaa.

4. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden

dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(5) Erzielt eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte gehört, noch die nicht ausgeschütteten Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nicht ausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

Zinsen

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und deren Nutzungsberechtigter eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, können nur im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Zinsen" bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und

den omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tätä artiklaa sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän yltävältä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja jonka etuudenomistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuva-filmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta, taikka kokemuseräisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

3. Tämän artiklan 1 kappaletta ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklaa.

4. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon näh-

Artikel 12

Lizenzgebühren

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und deren Nutzungsberechtigter eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, können nur im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Lizenzgebühren" bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken einschließlich kinematografischer Filme und Filmen oder Tonbändern für Fernseh- und Rundfunksendungen, von Patenten, Warenzeichen, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrunde

den määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tätä artiklaa sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävistä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Luovutusvoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisten yhtiöiden osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, joiden varoista enemmän kuin 50 prosenttia koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana).

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

6. Milloin luonnollinen henkilö on asunut sopimusvaltiossa vähintään viisi vuotta ja

liegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 erzielt, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung von Aktien oder sonstigen Anteilen an Gesellschaften erzielt, deren Vermögen zu mehr als 50 Prozent aus im anderen Vertragsstaat belegenem unbeweglichem Vermögen besteht, können im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) erzielt werden, können im anderen Staat besteuert werden.

(4) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus der Veräußerung von Schiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, sowie von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, können nur in diesem Staat besteuert werden.

(5) Gewinne aus der Veräußerung von in den vorstehenden Absätzen dieses Artikels nicht genanntem Vermögen können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

(6) Bei einer natürlichen Person, die in einem Vertragsstaat während mindestens fünf

hänenästä on tullut toisessa sopimusvaltiossa asuva, 5 kappale ei vaikuta ensiksi mainitun valtion oikeuteen verottaa henkilöä ensiksi mainitussa valtiossa asuvan yhtiön osuuskien hänen asuinpaikkansa vaihtumiseen asti tapahtuneesta arvonnoususta sisäisten oikeusmääräystensä mukaisesti. Toinen valtio ei tässä tapauksessa saa myöhempää arvonnousua määritettäessä lukea mukaan ensiksi mainitussa valtiossa verotettua arvonnousua.

14 artikla

Työtulo

1. Jollei 15, 17, 18 ja 19 artiklasta muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa sellainen työnantaja tai se maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei ole toisessa valtiossa asuva, ja

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta työvoiman vuokrauksen puitteissa suoritettavasta työstä saatuun hyvitykseen.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kan-

Jahren ansässig war und im anderen Vertragsstaat ansässig geworden ist, berührt Absatz 5 nicht das Recht des erstgenannten Staates, bei Anteilen an Gesellschaften, die im erstgenannten Vertragsstaat ansässig sind, nach seinen innerstaatlichen Rechtsvorschriften bei der Person einen Vermögenszuwachs bis zu ihrem Wohnsitzwechsel zu besteuern. In diesem Fall wird der im erstgenannten Staat besteuerte Vermögenszuwachs bei der Ermittlung des späteren Vermögenszuwachses durch den anderen Staat nicht einbezogen.

Artikel 14

Einkünfte aus unselbständiger Arbeit

(1) Vorbehaltlich der Artikel 15, 17, 18 und 19 können Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so können die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 können Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, der während des betreffenden Kalenderjahres beginnt oder endet, aufhält und

b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und

c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Die Bestimmungen des Absatzes 2 finden keine Anwendung auf Vergütungen für Arbeit im Rahmen gewerbsmäßiger Arbeitnehmerüberlassung.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels können Vergütungen aus einer unselbständigen Arbeit, die an Bord

sainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

15 artikla

Johtajanpalkkio

Johtajanpalkkiosta (Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen) ja muusta samanlaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 7 ja 14 artiklan estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaiteilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7 ja 14 artiklan estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaletta ei sovelleta tuloon, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, jos vierailu tässä valtiossa on kokonaan tai pääasiallisesti rahoitettu toisen sopimusvaltion tai sen osavaltion tai sopimusvaltion tai osavaltion valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen julkisista varoista. Tässä tapauksessa tuloa verotetaan 7 tai 14 artiklan mukaan.

eines von einem Unternehmen eines Vertragsstaats im internationalen Verkehr betriebenen Seeschiffs oder Luftfahrzeugs ausgeübt wird, in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 15

Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, können im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 16

Künstler und Sportler

(1) Ungeachtet der Artikel 7 und 14 können Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so können diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7 und 14 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht für Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in einem Vertragsstaat ausgeübten Tätigkeit, wenn der Aufenthalt in diesem Staat ganz oder überwiegend durch öffentliche Mittel des anderen Vertragsstaats, eines seiner Länder oder einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder eines seiner Länder gefördert wird. In diesem Fall können die Einkünfte gemäß Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 besteuert werden.

17 artikla

Eläkkeet, elinkorot ja samanluonteiset maksut

1. Jollei 18 artiklan 2 kappaleesta muuta johdu, verotetaan sopimusvaltiossa asuvalle maksetuista eläkkeistä, muusta samanluonteisesta hyvityksestä tai elinkoroista vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen estämättä, ja jollei 18 artiklan 2 kappaleesta muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslain säädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan maksettavista eläkkeistä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä verottaa tässä valtiossa.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen estämättä, ja jollei 18 artiklan 2 kappaleesta tai tämän artiklan 2 kappaleesta muuta johdu, sopimusvaltiosta kertyvistä eläkkeistä, muusta samanluonteisesta hyvityksestä ja elinkoroista voidaan verottaa tässä valtiossa.

4. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen vastikkeeksi.

5. Tämän artiklan 1 kappaleen estämättä verotetaan toistuvista tai kertamaksuista, jotka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisen suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle korvauksena poliittisesta vainosta tai sotatoimista (mukaan lukien sotakorvaussuoritukset) tai ase- tai siviilipalveluksesta tai rikoksesta, rokotuksesta tai samanlaisesta tapahtumasta johtuvasta vääryydestä tai vahingosta, vain ensiksi mainitussa valtiossa.

18 artikla

Julkinen palvelus

1. Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityk-

Artikel 17

Ruhegehälter, Renten und ähnliche Vergütungen

(1) Vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 können Ruhegehälter, ähnliche Vergütungen oder Renten, die an eine in einem Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 und vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 können Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die nach dem Sozialversicherungsrecht eines Vertragsstaats oder im Rahmen eines öffentlichen Sozialfürsorgesystems eines Vertragsstaats gezahlt werden, in diesem Staat besteuert werden.

(3) Ungeachtet des Absatzes 1 sowie vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 und des Absatzes 2 dieses Artikels können Ruhegehälter, ähnliche Vergütungen und Renten, die aus einem Vertragsstaat stammen, in diesem Staat besteuert werden.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Begriff "Rente" bedeutet einen bestimmten Betrag, der einer natürlichen Person regelmäßig zu festgesetzten Zeitpunkten lebenslang oder während eines bestimmten oder bestimmbaren Zeitabschnitts aufgrund einer Verpflichtung zu zahlen ist, die diese Zahlungen als Gegenleistung für in Geld oder Geldeswert bewirkte angemessene und vollständige Leistungen vorsieht.

(5) Wiederkehrende und einmalige Vergütungen, die ein Vertragsstaat oder eine seiner Gebietskörperschaften an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person als Entschädigung für politische Verfolgung oder für Unrecht oder Schäden aufgrund von Kriegshandlungen (einschließlich Wiedergutmachungsleistungen) oder des Wehr- oder Zivildienstes oder eines Verbrechens, einer Impfung oder ähnlicher Vorkommnisse zahlt, können abweichend von Absatz 1 nur im erstgenannten Staat besteuert werden.

Artikel 18

Öffentlicher Dienst

(1) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergü-

sestä, jonka sopimusvaltio, jokin sen osavaltio, sopimusvaltion tai osavaltion valtiollinen osa tai paikallisviranomainen tai muu tämän valtion julkisoikeudellinen oikeushenkilö maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, osavaltion, valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen tai muun julkisoikeudellisen oikeushenkilön palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa. Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö asuu tässä valtiossa, ja

- a) hän on tämän valtion kansalainen tai
- b) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. Eläkkeistä ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio, jokin sen osavaltio, sopimusvaltion tai osavaltion valtiollinen osa tai paikallisviranomainen tai muu tämän valtion julkisoikeudellinen oikeushenkilö maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, osavaltion, valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen tai muun julkisoikeudellisen oikeushenkilön palveluksessa, verotetaan 1 kappaaleen estämättä vain tässä valtiossa. Tällaisesta eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö asuu tässä valtiossa ja on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 14, 15, 16 ja 17 artiklaa sovelletaan palkkaan, eläkkeeseen ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, joka maksetaan sopimusvaltion, jonkin sen osavaltion, sopimusvaltion tai osavaltion valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen tai muun tämän valtion julkisoikeudellisen oikeushenkilön harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaletta on sovellettava myös Goethe-Instituutille ja Deutscher Akademischer Austauschdienstille (DAAD) suoritetusta työstä luonnollisille henkilöille maksettua palkkaan, eläkkeeseen,

die von einem Vertragsstaat, einem seiner Länder, einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts dieses Staates an eine natürliche Person für die diesem Staat, diesem Land, dieser Gebietskörperschaft oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts geleisteten Dienste gezahlt werden, können nur in diesem Staat besteuert werden. Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und

a) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder

b) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 können Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die von einem Vertragsstaat, einem seiner Länder, einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts dieses Staates oder einem von ihnen errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat, diesem Land, dieser Gebietskörperschaft oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts geleisteten Dienste gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden. Diese Ruhegehälter und ähnlichen Vergütungen können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.

(3) Auf Gehälter, Löhne, Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer Geschäftstätigkeit eines Vertragsstaats, eines seiner Länder, einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts dieses Staates erbracht werden, sind die Artikel 14, 15, 16 oder 17 anzuwenden.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind auch auf Löhne, Gehälter, Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen anzuwenden, die an natürliche Personen für Dienste gezahlt werden, die dem Goethe-Institut und dem Deutschen

seen ja muuhun sellaiseen hyvitykseen. Jos tällaisesta hyvityksestä ei veroteta siinä valtiossa, jossa laitos on perustettu, sovelletaan 14 artiklaa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat keskinäisellä sopimuksella sopia sopimusvaltioiden muiden samankaltaisten laitosten hyvityksen vastaavasta kohtelusta.

19 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

1. Rahamääristä, jotka opiskelija, ammat- tioppilas tai liikealan, teollisuuden, maata- louden tai metsätalouden harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan so- pimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai har- joitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

2. Sopimusvaltiossa olevan yliopiston, kor- keakoulun tai muun ylemmän oppilaitoksen opiskelijaa tahi ammattioppilasta tai lii- kealan, teollisuuden, maatalouden tai metsä- talouden harjoittelijaa, joka asuu tai välittö- mästi ennen oleskeluaan toisessa sopimusval- tiiossa asui ensiksi mainitussa sopimusvalti- ossa ja joka yhtäjaksoisesti oleskelee toisessa sopimusvaltiossa enintään 183 päivää, ei ve- roteta tässä toisessa valtiossa hyvityksestä, joka saadaan tässä valtiossa tehdystä työstä, edellyttäen että työ liittyy hänen opintoihinsa tai harjoitteluunsa ja hyvitys koostuu hänen elatustaan varten välttämättömistä ansioista.

20 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopi- muksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä

Akademischen Austauschdienst (DAAD) ge- leistet werden. Werden diese Vergütungen im Gründungsstaat der Einrichtung nicht be- steuert, so gilt Artikel 14. Eine entsprechende Behandlung der Vergütungen anderer ver- gleichbarer Einrichtungen der Vertragsstaa- ten kann durch die zuständigen Behörden in gegenseitigem Einvernehmen vereinbart werden.

Artikel 19

Studenten und Auszubildende

(1) Zahlungen, die ein Student, ein Lehr- ling oder ein kaufmännischer, technischer, land- oder forstwirtschaftlicher Auszubilden- der, der sich in einem Vertragsstaat aus- schließlich zum Studium oder zur Ausbil- dung aufhält und im anderen Vertragsstaat an- sässig ist oder dort unmittelbar vor der Ein- reise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

(2) Vergütungen, die ein Student einer Universität oder sonstigen Hochschuleinrich- tung in einem Vertragsstaat oder ein Lehrling oder kaufmännischer, technischer, land- oder forstwirtschaftlicher Auszubildender, der in diesem Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den anderen Vertragsstaat ansässig war und sich im an- deren Vertragsstaat insgesamt nicht länger als 183 Tage aufhält, für in diesem anderen Staat geleistete Dienste erhält, dürfen in diesem anderen Staat nicht besteuert werden, sofern die Dienste mit seinem Studium oder seiner Ausbildung in Zusammenhang stehen und die Vergütungen für seinen Unterhalt erforderliche Einkünfte darstellen.

Artikel 20

Andere Einkünfte

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, können oh- ne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem

tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaletta ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappalessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklaa.

21 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Vero määritetään Saksan liittotasavallassa asuvan henkilön osalta seuraavasti:

a) Saksan veron veronmääräämisperusteeseen ei lueta tuloja, jotka kertyvät Suomen tasavallasta ja jotka tämän sopimuksen mukaisesti tosiasiallisesti verotetaan Suomen tasavallassa ja joita ei käsitellä b) kohdassa.

Osingoista saatavien tulojen osalta edellistä määräystä sovelletaan vain, jos nämä osingot maksaa Saksan liittotasavallassa asuvalle yhtiölle (ei kuitenkaan yhtymälle) sellainen Suomen tasavallassa asuva yhtiö, jonka pääomasta tämä saksalainen yhtiö omistaa suoraan vähintään 10 prosenttia, eikä niitä ole vähennetty määritettäessä osingot jakavan yhtiön voittoa.

b) Jollei ulkomaisen veron hyvittämistä koskevista Saksan verolainsäädännön säännöksistä muuta johdu, Suomen lainsäädännön mukaan ja tämän sopimuksen mukaisesti maksetusta Suomen verosta on myönnettävä hyvitys seuraavista tuloista maksettavaa Saksan veroa vastaan:

1) osingot, joita ei käsitellä a) kohdassa;

2) tulot, joista voidaan verottaa Suomen tasavallassa 13 artiklan (Luovutusvoitto) 2 kappaletta mukaan;

3) tulot, joista voidaan verottaa Suomen ta-

Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

Artikel 21

Vermeidung der Doppelbesteuerung

(1) Bei einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

a) Von der Bemessungsgrundlage der deutschen Steuer werden die Einkünfte aus der Republik Finnland ausgenommen, die nach diesem Abkommen tatsächlich in der Republik Finnland besteuert werden und nicht unter Buchstabe b fallen.

Für Einkünfte aus Dividenden gilt die vorstehende Bestimmung nur dann, wenn diese Dividenden an eine in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Gesellschaft (jedoch nicht an eine Personengesellschaft) von einer in der Republik Finnland ansässigen Gesellschaft gezahlt werden, deren Kapital zu mindestens 10 Prozent unmittelbar der deutschen Gesellschaft gehört, und bei der Ermittlung der Gewinne der ausschüttenden Gesellschaft nicht abgezogen worden sind.

b) Auf die deutsche Steuer für die folgenden Einkünfte wird unter Beachtung der Vorschriften des deutschen Steuerrechts über die Anrechnung ausländischer Steuern die finnische Steuer angerechnet, die nach finnischem Recht und in Übereinstimmung mit diesem Abkommen für diese Einkünfte gezahlt worden ist:

1) Dividenden, die nicht unter Buchstabe a fallen;

2) Einkünfte, die nach Artikel 13 Absatz 2 (Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen) in der Republik Finnland besteuert werden können;

3) Einkünfte, die nach Artikel 14 Absatz

savallassa 14 artiklan (Työtulo) 3 kappaleen mukaan;

4) johtajanpalkkiot;

5) tulot, joista voidaan verottaa Suomen tasavallassa 16 artiklan (Taiteilijat ja urheilijat) mukaan;

6) tulot, joista voidaan verottaa Suomen tasavallassa 17 artiklan (Eläkkeet, elinkorot ja samanluonteiset maksut) mukaan.

c) Kohdan b) määräyksiä sovelletaan a) kohdan määräysten sijasta 7 ja 10 artiklassa tarkoitettuihin tuloihin ja näiden tulojen perustana oleviin varoihin, jollei Saksan liittotasavallassa asuva henkilö osoita, että kiinteä toimipaikka sinä tilivuonna, jona se tuotti voiton, tai Suomen tasavallassa asuva yhtiö sinä tilivuonna, jonka osalta jakoi osingon, sai bruttotuottoonsa yksinomaan tai lähes yksinomaan Saksan ulkoisia verosuhteita koskevan lain (Außensteuergesetz) 8 §:n 1 kappaleessa tarkoitetuista toiminnoista; samaa sovelletaan kiinteää toimipaikkaa palvelemaan kiinteään omaisuuteen ja siitä saatuun tuloon (6 artiklan 5 kappale) samoin kuin tämän kiinteän omaisuuden (13 artiklan 1 kappale) ja kiinteän toimipaikan liikeyhteisyyteen kuuluvan irtaimen omaisuuden (13 artiklan 3 kappale) luovutuksesta saatuun voittoon.

d) Saksan liittotasavalta säilyttää kuitenkin itsellään oikeuden ottaa verokantansa määrittämisessä huomioon ne tulot, jotka on tämän sopimuksen määräysten mukaan vapautettu Saksan verosta.

e) Kohdan a) estämättä kaksinkertainen verotus vältetään myöntämällä b) kohdassa määrätty veronhyvitys

1) jos tulot luokitellaan sopimusvaltioissa eri sopimusmääräysten alaisiksi tai kohdennetaan eri henkilöille (paitsi 9 artiklan mukaan) eikä tätä ristiriitaa voida sopia 23 artiklan 3 kappaleen mukaisessa menettelyssä ja jos kyseinen tulo tämän erilaisen luokittelun tai kohdentamisen seurauksena jäisi verottomaksi tai sitä verotettaisiin lievemmin kuin ilman tätä ristiriitaa tai

3 (Einkünfte aus unselbständiger Arbeit) in der Republik Finnland besteuert werden können;

4) Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen;

5) Einkünfte, die nach Artikel 16 (Künstler und Sportler) in der Republik Finnland besteuert werden können;

6) Einkünfte, die nach Artikel 17 (Ruhegehälter, Renten und ähnliche Vergütungen) in der Republik Finnland besteuert werden können.

c) Statt der Bestimmungen des Buchstaben a sind die Bestimmungen des Buchstaben b anzuwenden auf Einkünfte im Sinne der Artikel 7 und 10 und die diesen Einkünften zugrunde liegenden Vermögenswerte, wenn die in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Person nicht nachweist, dass die Betriebsstätte in dem Wirtschaftsjahr, in dem sie den Gewinn erzielt hat, oder die in der Republik Finnland ansässige Gesellschaft in dem Wirtschaftsjahr, für das sie die Ausschüttung vorgenommen hat, ihre Bruttoerträge ausschließlich oder fast ausschließlich aus unter § 8 Absatz 1 des deutschen Außensteuergesetzes fallenden Tätigkeiten bezogen hat; Gleiches gilt für unbewegliches Vermögen, das einer Betriebsstätte dient, und die daraus erzielten Einkünfte (Artikel 6 Absatz 5) sowie für die Gewinne aus der Veräußerung dieses unbeweglichen Vermögens (Artikel 13 Absatz 1) und des beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen der Betriebsstätte darstellt (Artikel 13 Absatz 3).

d) Die Bundesrepublik Deutschland behält aber das Recht, die nach den Bestimmungen dieses Abkommens von der deutschen Steuer ausgenommenen Einkünfte bei der Festsetzung ihres Steuersatzes zu berücksichtigen.

e) Ungeachtet des Buchstaben a wird die Doppelbesteuerung durch Steueranrechnung nach Buchstabe b vermieden,

1) wenn in den Vertragsstaaten Einkünfte unterschiedlichen Abkommensbestimmungen zugeordnet oder verschiedenen Personen zugerechnet werden (außer nach Artikel 9) und dieser Konflikt sich nicht durch ein Verfahren nach Artikel 23 Absatz 3 regeln lässt und wenn aufgrund dieser unterschiedlichen Zuordnung oder Zurechnung die betreffenden Einkünfte unbesteuert blieben oder niedriger

2) jos Saksan liittotasavalta Suomen toimivaltaisen viranomaisen kanssa käytyjen asianmukaisten neuvottelujen jälkeen ilmoittaa Suomen tasavallalle diplomaattista tietä muista tuloista, joihin se aikoo soveltaa b) kohdan mukaista hyvitysmenetelmää. Kaksinkertainen verotus vältetään ilmoitettujen tulojen osalta myöntämällä veronhyvitys ilmoituksen tekemisvuotta seuraavan kalenterivuoden ensimmäisestä päivästä alkaen.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomen tasavallassa seuraavasti:

a) Milloin Suomen tasavallassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen mukaan voidaan verottaa Saksan liittotasavallassa, Suomen tasavallan on, jollei jäljempänä olevasta b) kohdasta muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Saksan lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Saksan veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka Saksan liittotasavallassa asuva yhtiö maksaa Suomen tasavallassa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

c) Jos Suomen tasavallassa asuvan henkilön tulo on sopimuksen mukaan vapautettu verosta Suomen tasavallassa, Suomen tasavalta voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.

als ohne diesen Konflikt besteuert würden oder

2) wenn die Bundesrepublik Deutschland der Republik Finnland nach gehöriger Konsultation mit der finnischen zuständigen Behörde auf diplomatischem Weg andere Einkünfte notifiziert, bei denen die Bundesrepublik Deutschland die Anrechnungsmethode nach Buchstabe b anzuwenden beabsichtigt. Die Doppelbesteuerung wird für die notifizierten Einkünfte durch Steueranrechnung vom ersten Tag des Kalenderjahres vermieden, das dem Kalenderjahr folgt, in dem die Notifikation übermittelt wurde.

(2) Vorbehaltlich der Bestimmungen des finnischen Rechts über die Vermeidung der internationalen Doppelbesteuerung (ohne Beeinträchtigung des allgemeinen Grundsatzes dieses Abkommens) wird die Doppelbesteuerung in der Republik Finnland wie folgt vermieden:

a) Bezieht eine in der Republik Finnland ansässige Person Einkünfte, die nach diesem Abkommen in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden können, so gewährt die Republik Finnland vorbehaltlich des Buchstabens b einen Abzug von der finnischen Steuer dieser Person in Höhe des Betrags der nach deutschem Recht und gemäß dem Abkommen gezahlten deutschen Steuer, der anhand derselben Einkünfte berechnet wird wie die finnische Steuer.

b) Dividenden, die eine in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Gesellschaft an eine in der Republik Finnland ansässige Gesellschaft zahlt, die mindestens 10 Prozent der Stimmrechte der die Dividenden zahlenden Gesellschaft unmittelbar beherrscht, sind von der finnischen Steuer befreit.

c) Einkünfte einer in der Republik Finnland ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in der Republik Finnland auszunehmen sind, können gleichwohl in der Republik Finnland bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen der Person berücksichtigt werden.

22 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa

Artikel 22

Gleichbehandlung

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats

sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu missään sopimusvaltiossa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta ja alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovollisuuden johdosta, jotka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaletta, 11 artiklan 4 kappaletta tai 12 artiklan 4 kappaletta sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan estämättä

dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen aufgrund des Personenstands oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(3) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 4 oder Artikel 12 Absatz 4 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen.

(4) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(5) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Arti-

tätä artiklaa sovelletaan kaikenlaatuisiin veroihin.

23 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on vastoin tätä sopimusta, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 22 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai ensimmäisen kerran tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista aikarajoista riippumatta.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa.

kels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 23

Verständigungsverfahren

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 22 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren, gegebenenfalls durch eine aus ihnen oder ihren Vertretern bestehende gemeinsame Kommission.

24 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat ennalta arvioiden olennaisia tämän sopimuksen soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden, osavaltion tai sopimusvaltion tai osavaltion valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun määrättäviä kaikenlaatuista veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole tämän sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

2. Sopimusvaltion 1 kappaleen perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät 1 kappaleessa mainittuja veroja tai käsittelevät niitä koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisussa. Edellä olevien määräysten estämättä tietoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, jos niitä voidaan käyttää näihin muihin tarkoituksiin kummankin valtion lainsäädännön mukaan ja tietoja antavan valtion toimivaltainen viranomainen on antanut luvan tähän käyttöön.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen ei missään tapauksessa katsota velvoittavan sopimusvaltiota,

a) ryhtymään tietojen antamista varten sellaisiin hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

Artikel 24

Informationsaustausch

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Verwaltung oder Durchsetzung des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung eines Vertragsstaats, eines seiner Länder oder einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes erhoben werden, voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch wird durch die Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt.

(2) Alle Informationen, die ein Vertragsstaat gemäß Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die aufgrund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung oder mit der Entscheidung über Rechtsmittel hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern oder mit der Aufsicht darüber befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder einer Gerichtsentscheidung offenlegen. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen können die Informationen für andere Zwecke verwendet werden, wenn sie nach dem Recht beider Staaten für diese anderen Zwecke verwendet werden dürfen und die zuständige Behörde des übermittelnden Staates dieser Verwendung zugestimmt hat.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat,

a) für die Erteilung von Informationen Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

b) antamaan tietoja, joita tämän tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tietojenhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitsekaan näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvän velvollisuuden osalta sovelletaan 3 kappaleen rajoituksia, mutta näiden rajoitusten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskottun miehen hallussa tai ne koskevat omistussuoksia henkilössä.

25 artikla

Sopimuksen soveltaminen erityisissä tapauksissa

Tätä sopimusta ei voida tulkita niin, että se estäisi sopimusvaltiota soveltamasta veron kiertämisen ja välttämisen estämistä koskevia kansallisia oikeussäännöksiään.

26 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen

b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsv erfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung widerspräche.

(4) Ersucht ein Vertragsstaat gemäß diesem Artikel um Informationen, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung der erbetenen Informationen, selbst wenn dieser andere Staat diese Informationen für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die im vorhergehenden Satz enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen gemäß Absatz 3, aber diese Beschränkungen sind in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil er kein innerstaatliches Interesse an diesen Informationen hat.

(5) Absatz 3 ist in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Finanzinstitut, einem Bevollmächtigten, Vertreter oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf Eigentumsanteile an einer Person beziehen.

Artikel 25

Anwendung des Abkommens in bestimmten Fällen

Dieses Abkommen ist nicht so auszulegen, als hindere es einen Vertragsstaat, seine innerstaatlichen Rechtsvorschriften zur Verhinderung der Steuerumgehung oder Steuerhinterziehung anzuwenden.

Artikel 26

Mitglieder diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplo-

oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

matischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder aufgrund besonderer Übereinkünfte zustehen.

27 artikla

Artikel 27

Pöytäkirja

Protokoll

Liitteenä oleva pöytäkirja on tämän sopimuksen olennainen osa.

Das angefügte Protokoll ist Bestandteil dieses Abkommens.

28 artikla

Artikel 28

Voimaantulo

Inkrafttreten

1. Tämä sopimus on ratifioitava; ratifiointiasiakirjat on vaihdettava Berliinissä mahdollisimman pian.

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Berlin ausgetauscht.

2. Sopimus tulee voimaan kolmekymmentä päivää ratifiointiasiakirjojen vaihtamisajankohdan jälkeen, ja sitä sovelletaan:

(2) Dieses Abkommen tritt dreißig Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und ist anzuwenden

a) Saksan liittotasavallassa

a) in der Bundesrepublik Deutschland

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, määriin, jotka maksetaan sopimuksen voimaantulovuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

1) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs gezahlt werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist;

2) muiden verojen osalta, veroihin, jotka kannetaan sopimuksen voimaantulovuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verokausilta;

2) bei den übrigen Steuern auf die Steuern, die für Zeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs erhoben werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist;

b) Suomen tasavallassa

b) in der Republik Finnland

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

1) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Einkünfte, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres bezogen werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt;

2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

2) bei den übrigen Steuern vom Einkommen auf die Steuern, die für Veranlagungszeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahres erhoben werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt.

3. Tämän sopimuksen voimaan tullessa Suomen tasavallan ja Saksan valtakunnan välillä veroasioissa annettavasta oikeussuojasta ja oikeusavusta Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1935 tehty sopimus ja Suomen tasavallan ja Saksan Liittotasavallan välillä tulo- ja

(3) Mit Inkrafttreten dieses Abkommens treten das am 25. September 1935 in Helsinki unterzeichnete Abkommen zwischen der Republik Finnland und dem Deutschen Reich über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuer-sachen sowie das am 5. Juli 1979 in Helsinki

varallisuusveroja sekä eräitä muita veroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 1979 tehty sopimus lakkaavat olemasta voimassa. Niiden määräyksien soveltamista jatketaan siihen asti kunnes tämä sopimus tulee sovellettavaksi 2 kappaleen mukaisesti. Vuoden 1935 syyskuun 25 päivänä ja vuoden 1979 heinäkuun 5 päivänä tehtyjen sopimusten määräysten soveltamista jatketaan kaikkiin niihin verotapauksiin, jotka ovat olleet olemassa ennen tämän sopimuksen voimaantuloa.

unterzeichnete Abkommen zwischen der Republik Finnland und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen und einiger anderer Steuern außer Kraft. Ihre Bestimmungen gelten bis zur in Absatz 2 geregelten Anwendbarkeit dieses Abkommens fort. Auf Steuersachverhalte, die vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens liegen, bleiben die Bestimmungen der Abkommen vom 25. September 1935 und 5. Juli 1979 anwendbar.

29 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulopäivästä irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä antamalla irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen jonkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) Saksan liittotasavallassa

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, määriin, jotka maksetaan irtisanomisilmoituksen antamisvuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden verojen osalta, veroihin, jotka kannetaan irtisanomisilmoituksen antamisvuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verokausilta;

b) Suomen tasavallassa

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan ilmoituksen antamisvuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään irtisanomisilmoituksen antamisvuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Artikel 29

Kündigung

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem Vertragsstaat gekündigt wird. Jeder Vertragsstaat kann das Abkommen unter Einhaltung einer Frist von mindestens sechs Monaten zum Ende eines jeden Kalenderjahrs nach Ablauf von fünf Jahren, vom Tag des Inkrafttretens an gerechnet, auf diplomatischem Weg kündigen. In diesem Fall ist das Abkommen nicht mehr anzuwenden

a) in der Bundesrepublik Deutschland

1) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres gezahlt werden, das dem Kündigungsjahr folgt;

2) bei den übrigen Steuern auf die Steuern, die für Zeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahres erhoben werden, das dem Kündigungsjahr folgt.

b) in der Republik Finnland

1) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Einkünfte, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres bezogen werden, das dem Kündigungsjahr folgt;

2) bei den übrigen Steuern vom Einkommen auf die Steuern, die für Veranlagungszeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahres erhoben werden, das dem Kündigungsjahr folgt.

HE 17/2016 vp

Tehty Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2016 kahtena suomen- ja saksankielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Geschehen zu Helsinki am 19. Februar 2016 in zwei Urschriften, jede in finnischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Suomen tasavallan puolesta:

Martti Hetemäki

Saksan liittotasavallan puolesta:

Dorothee Janetzke-Wentzel

Für die
Republik Finnland

Martti Hetemäki

Für die
Bundesrepublik Deutschland

Dorothee Janetzke-Wentzel

Pöytäkirja

Pöytäkirja

Suomen tasavallan ja Saksan liittotasavallan välillä 19 päivänä helmikuuta 2016 tehtyyn sopimukseen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi

Suomen tasavalta ja Saksan liittotasavalta ovat tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehtyä sopimusta täydentääkseen sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat mainitun sopimuksen olennainen osa:

1. Sopimuksen 10 artikla ja 11 artikla

Sopimuksen 10 ja 11 artiklan estämättä osinkoja ja korkoja voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, josta ne kertyvät, tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, jos ne

a) perustuvat voitto-osuuteen oikeuttaviin oikeuksiin tai saamisiin, mukaan lukien hiljaisen osakkaan (stiller Gesellschafter) siinä ominaisuudessaan osakkuudestaan saama tulo, tai tulo lainasta, jonka korko on sidottu lainanottajan voittoon (partiarisches Darlehen), tai voitto-osuuteen oikeuttavista obligatioista (Gewinnobligationen) Saksan liittotasavallan vero-oikeuden tarkoittamassa merkityksessä ja

b) ovat vähennyskelpoisia osinkojen tai korkojen velallisen voittoa määritettäessä.

2. Sopimuksen 10, 11 ja 12 artikla

Saksan liittotasavallalla on oikeus pidättää vero sisäisen lainsäädäntönsä määräämällä verokannalla. Pidätetty lähdevero on verovelvollisen hakemuksesta palautettava, jos ja siltä osin kuin sitä alennetaan tällä sopimuksella tai se raukeaa.

Protokoll

zum Abkommen zwischen der Republik Finnland und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen vom 19. Februar 2016

Die Republik Finnland und die Bundesrepublik Deutschland haben ergänzend zum Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen die nachstehenden Bestimmungen vereinbart, die Bestandteil des Abkommens sind:

1. Zu den Artikeln 10 und 11

Ungeachtet der Artikel 10 und 11 können Dividenden und Zinsen in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden, wenn sie

a) auf Rechten oder Forderungen mit Gewinnbeteiligung, einschließlich der Einkünfte eines stillen Gesellschafters aus seiner Beteiligung als stiller Gesellschafter oder der Einkünfte aus partiarischen Darlehen oder Gewinnobligationen im Sinne des Steuerrechts der Bundesrepublik Deutschland, beruhen und

b) bei der Ermittlung der Gewinne des Schuldners der Dividenden oder Zinsen abzugsfähig sind.

2. Zu den Artikeln 10, 11 und 12

Die Bundesrepublik Deutschland ist berechtigt, den Steuerabzug zu einem nach ihrem innerstaatlichen Recht vorgesehenen Satz vorzunehmen. Die im Abzugsweg erhobene Steuer ist auf Antrag des Steuerpflichtigen zu erstatten, wenn und soweit sie durch dieses Abkommen ermäßigt wird oder entfällt.

3. Sopimuksen 15 artikla

Sanonnan "hallintoneuvosto" katsotaan käsittävän kaikki muut samanlaisia tehtäviä suorittavat elimet.

3. Zu Artikel 15

Es wird davon ausgegangen, dass der Begriff "hallintoneuvosto" alle anderen Gremien mit ähnlichen Aufgaben einschließt.

4. Sopimuksen 17 artikla

Katsotaan, ettei sopimusvaltio ole estynyt käyttämästä 17 artiklan 3 kappaleen mukaista verottamisoikeuttaan myöskään silloin, kun niistä maksuista, jotka tuottavat oikeuden eläkkeeseen, muuhun samanluonteiseen hyvitykseen tai elinkorkoon, on siinä sopimusvaltiossa annettu veronhuojennus, tai kun eläkevakuutus on otettu siinä sopimusvaltiossa (siitä riippumatta, mistä eläke, muu samanluonteinen hyvitys tai elinkorko maksetaan).

4. Zu Artikel 17

Es wird davon ausgegangen, dass ein Vertragsstaat nicht daran gehindert wird, sein Besteuerungsrecht gemäß Artikel 17 Absatz 3 auch dann auszuüben, wenn die den Anspruch auf Ruhegehälter, ähnliche Vergütungen oder Renten begründenden Beiträge in diesem Vertragsstaat steuerlich begünstigt wurden oder die Versicherung in diesem Vertragsstaat abgeschlossen wurde (unabhängig davon, wo das Ruhegehalt, die ähnliche Vergütung oder die Rente gezahlt wird).

5. Sopimuksen 24 artikla

Tiedot vastaanottavan sopimusvaltion katsotaan voivan ilmaista tiedot verovelvolliselle ja/tai heidän oikeudellisille neuvonantajilleen virallisen syyttäjän tutkintamenettelyn yhteydessä.

5. Zu Artikel 24

Es wird davon ausgegangen, dass der empfangende Vertragsstaat dem Steuerpflichtigen und/oder seinen Rechtsberatern im Laufe eines Ermittlungsverfahrens der Staatsanwaltschaft Informationen weitergeben kann.

6. Sopimuksen 24 artikla

Jos sopimuksen perusteella vaihdetaan henkilötietoja, sovelletaan seuraavia lisämääräyksiä:

a) Tiedot 24 artiklan perusteella vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen on pyynnöstä ilmoitettava toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tietojen käytöstä ja saavutetuista tuloksista.

b) Tiedot 24 artiklan perusteella antavan toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä kaikkiin toimiin sen varmistamiseksi, että tiedot ovat tarkkoja ja että ne ovat tarpeellisia ja oikeassa suhteessa siihen tarkoitukseen, johon ne annetaan. Jos toimivaltainen viranomainen huomaa antaneensa epätarkkoja tietoja tai tietoja, joita ei olisi 24 artiklan perusteella pitänyt antaa, sen on viipymättä ilmoitettava tästä toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltaisen viran-

6. Zu Artikel 24

Werden aufgrund des Abkommens personenbezogene Daten ausgetauscht, gelten folgende zusätzliche Bestimmungen:

a) Eine zuständige Behörde, die nach Artikel 24 Informationen erhält, unterrichtet die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats auf Ersuchen über die Verwendung der Informationen und die erzielten Ergebnisse.

b) Eine zuständige Behörde, die nach Artikel 24 Informationen übermittelt, ergreift alle Maßnahmen, um sicherzustellen, dass die Informationen zutreffend sowie für die mit ihrer Übermittlung verfolgten Zwecke erforderlich und angemessen sind. Stellt eine zuständige Behörde fest, dass sie unzutreffende Informationen oder Informationen, die nach Artikel 24 nicht hätten übermittelt werden dürfen, übermittelt hat, setzt sie die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats un-

omaisen on oikaistava tai pyyhittävä yli nämä tiedot.

c) Kyseiselle henkilölle on hakemuksesta ilmoitettava hänestä vaihdetuista tiedoista ja näiden tietojen aiotusta käytöstä. Ilmoittamisvelvollisuutta ei ole, jos harkinnan jälkeen todetaan, että ilmoittamatta jättämistä koskee tärkeä yleinen etu. Kyseisen henkilön oikeutta saada ilmoitus häntä koskevista olemassa olevista tiedoista säätelee muilta osin sen sopimusvaltion sisäinen lainsäädäntö, jonka suvereeniusalueella ilmoittamista haetaan.

d) Artiklan 24 perusteella vaihdetut tiedot on joka tapauksessa pyyhittävä yli heti kun niitä ei enää tarvita siihen tarkoitukseen, johon ne annettiin.

e) Toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kirjaa 24 artiklan perusteella annetuista ja vastaan otetuista tiedoista.

f) Sopimusvaltioiden on suojeltava 24 artiklan perusteella vaihdetut tiedot luvaton käsittelyä, muuttamista tai paljastamista vastaan.

7. Sopimuksen 25 artikla

On sovittu siitä, että OECD:n malliverosopimuksen 1 artiklan kommentaarin 7–12 kappale huomioon ottaen tätä sopimusta ei voida tulkita niin, että se estäisi sopimusvaltiota soveltamasta veron kiertämisen ja veron välttämisen estämistä koskevia sisäisiä oikeussäännöksiään, jos näitä säännöksiä käytetään sellaisten järjestelyjen kyseenalaistamiseen, jotka ovat sopimuksen väärinkäyttöä.

verzüglich davon in Kenntnis. Die zuständige Behörde hat diese Informationen zu berichtigen beziehungsweise zu löschen.

c) Der Betroffene ist auf Antrag über die zu seiner Person ausgetauschten Informationen sowie über die vorgesehene Verwendung dieser Informationen zu unterrichten. Eine Verpflichtung zur Unterrichtung besteht nicht, wenn nach Abwägung ein vorrangiges öffentliches Interesse an einer Nichtunterrichtung festgestellt wird. Im Übrigen richtet sich das Recht des Betroffenen, über die zu seiner Person vorhandenen Daten unterrichtet zu werden, nach dem innerstaatlichen Recht des Vertragsstaats, in dessen Hoheitsgebiet die Unterrichtung beantragt wird.

d) In jedem Fall sind die nach Artikel 24 ausgetauschten Informationen zu löschen, sobald sie für die mit ihrer Erteilung verfolgten Zwecke nicht mehr benötigt werden.

e) Die zuständigen Behörden führen Aufzeichnungen über die Übermittlung und den Erhalt von nach Artikel 24 ausgetauschten Informationen.

f) Die Vertragsstaaten schützen nach Artikel 24 ausgetauschte Informationen vor unbefugtem Zugriff, unbefugter Änderung und unbefugter Bekanntgabe.

7. Zu Artikel 25

Im Hinblick auf die Absätze 7 bis 12 des Kommentars zu Artikel 1 des OECD-Musterabkommens von 2010 wird davon ausgegangen, dass dieses Abkommen nicht so auszulegen ist, als hindere es einen Vertragsstaat, seine innerstaatlichen Rechtsvorschriften zur Verhinderung der Steuerumgehung oder Steuerhinterziehung anzuwenden, wenn diese Bestimmungen dazu dienen, Gestaltungen entgegenzutreten, die einen Abkommensmissbrauch darstellen.